

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Lesňáka a súdcov JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Jozefa Mikluša v disciplinárnej veci vedenej proti Mgr. G F , súdcovi Okresného súdu K , nar. , bytom M , K , na ústnom pojednávaní dňa 24. novembra 2010 takto

rozhodol:

Podľa § 129 ods. 6 a § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. zastavuje disciplinárne konanie proti Mgr. G F , nar. , súdcovi Okresného súdu K pre skutok, že

hoci ako sudca bol podľa ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o súdoch a príslušiacich v znení neskorších predpisov povinný vykonávať svoje povinnosti súdcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prieťahov, vo veciach Okresného súdu K , sp. zn. 38 Cb 220/2004 a 38 Cb 182/2005, ktoré mu boli pridelené, konať a rozhodoval so značnými prieťahmi,

pretože

návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

Odpovedenie

Predseda Okresného súdu K , JUDr. V K ako navrhovateľ podal dňa 13. novembra 2008 návrh na začatie disciplinárneho konania proti Mgr. G F , súdcovi Okresného súdu K , a to za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o súdoch a príslušiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Navrhol uznať súdcu vinným a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o súdcoch a prísediacich – zníženie funkčného platu o 15 % na dobu troch mesiacov.

Súdca prostredníctvom svojho obhajcu vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 20. februára 2009 uviedol, že ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zabezpečujú objektívne a subjektívne faktory. Z objektívnych faktorov stav a úroveň právnej úpravy súdneho konania, zložitosť a náročnosť prejednávanej veci, subjektívne faktory spočívajú v celom rade organizačných, personálnych a materiálnych podmienok výkonu súdnictva, z prístupu účastníkov konania a pod. V užšom slova zmysle výkon tohto ústavného práva zabezpečuje aj odborná a morálna úroveň súdcu prejavujúca sa v jeho prístupe a postupe v konkrétnej súdnej veci. Len zlyhanie súdcu v tomto užšom význame slova zakladá jeho zodpovednosť za disciplinárne previnenie v zmysle § 116 zákona č. 385/2000 Z. z. o súdcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ďalej uviedol, že zodpovednosť súdcu za disciplinárne previnenie zaniká uplynutím premlčacej lehoty, ktorá je šesťmesačná a začína plynúť odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení (subjektívna), najneskôr do 2 rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia (objektívna). Navrhol vo veci vykonať ďalšie dôkazy na preukázanie tvrdenia, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene, potom, čo došlo k zániku disciplinárnej zodpovednosti, najmä posúdením začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Uviedol, že vedomosť orgánu oprávneného podať návrh na začatie disciplinárneho konania nenastala momentom doručenia nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 332/07 a sp. zn. II. ÚS 29/08, ale už momentom, kedy predseda súdu vybavoval sťažnosti účastníka konania na prieťahy v konaní. Uviedol, že bez významu je skutočnosť ako v tom čase posúdil príčiny, ktoré spôsobili prieťahy. Zároveň navrhol vyknanie ďalších dôkazov na podporu svojich tvrdiení.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2010 zástupca navrhovateľa zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že otázku zachovania subjektívnej lehoty na podanie návrhu ponecháva na zvaženie disciplinárneho súdu. Zdôraznil však, že až od okamihu doručenia nálezu ústavného súdu je možné počítať subjektívnu lehotu na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Až od doručenia konkrétnego nálezu, v ktorom Ústavny

súd konštatoval prieťahy v konaní, mohla začať plynúť lehotu na podanie návrhu na disciplinárne previnenie za zbytočné prieťahy v konaní. V oboch náleزوach bol konštatovaný neefektívny a nesústredený postup súdu v konaní, hodnotený procesný postup súdcu a vyhodnotené aj konkrétnie obdobie nečinnosti. Zdôraznil, že až od okamihu doručenia nálezu ústavného súdu je možné počítať subjektívnu lehotu na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. V záverečnom návrhu na podanom návrhu zotrval.

Obhajca súdcu na ústnom pojednávaní dňa 24. novembra 2010 v plnom rozsahu zotrval na vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 20. februára 2009. Navrhol návrh na začatie disciplinárneho konania zastaviť ako podaný oneskorene a neprípustný, pretože predsedu Okresného súdu K už v čase vybavovania sťažnosti v súvislosti s rozhodovacou činnosťou súdcu Mgr. F. bol uzrozumený s prieťahmi vo veciach, ktoré vybavoval. Poukázal tiež na skutočnosť, že z návrhu nie je zrejmé, v čom malo spočívať disciplinárne previnenie súdcu, pretože samotné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky takúto skutočnosť nemôže zakladať a navrhol ho pre prípad iného názoru disciplinárneho súdu spod návrhu osloboodiť. Poukázal na spisy Okresného súdu K , Spr. 56/2007 a Spr. 23127/2006, konkrétnie na dátumy vyjadrení predsedu súdu, ktoré zakladajú subjektívnu vedomosť o konaní v týchto veciach. Dôvodil, že rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky nemôže zmeniť subjektívny názor predsedu súdu, keď sťažnosť vyhodnotil ako nedôvodnú a po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky podal návrh na disciplinárne stíhanie. Vzhľadom na vykonané dôkazy zdôraznil otázku oneskorenosti podaného návrhu a zotrval na tvrdení, že nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky nemožno stotožniť so subjektívnym zlyhaním súdcu a len na ich základe konštatovať jeho disciplinárnu zodpovednosť.

Na ústnom pojednávaní bol súdca Mgr. G F vypočutý. Pripojil sa k vyjadreniu svojho obhajcu a trval na tom, že prieťahy v predmetných veciach nastali z objektívnych dôvodov a nevzniklo zavinenie z jeho strany, preto sa necíti byť vinný. Návrh považoval za oneskorený a neopodstatnený. V závere uviedol, že počítanie lehot podľa návrhu navrhovateľa je nesprávne a súdcovia by robili v právnej neistote, preto sa cíti byť nevinný.

Disciplinárny súd vykonal dokazovanie výsluchom súdcu Mgr. G F , obhajcu súdcu JUDr. M R , oboznámením sa s písomným vyjadrením súdcu

zo dňa 20. februára 2009, s obsahom spisov Okresného súdu K , sp. zn. 38 Cb 220/2004, sp. zn. 38 Cb 182/2005, Spr. 23127/2006, Spr. 56/2007, s obsahom spisov Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 332/07 a sp. zn. II. ÚS 29/08, s prehľadom o nápade a počte rozhodnutých, vybavených a nevybavených vecí za roky 2005-2007 a prehľadom neprítomnosti súdca v rokoch 2005-2007.

Na základe vykonania vyššie uvedených dôkazov súd zistil a ustálil nasledovný skutkový stav.

Pisomným podaním zo dňa 3. októbra 2008 odovzdaným na pošte dňa 13. novembra 2008 a doručeným disciplinárному súdu dňa 18. novembra 2008 bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania proti súdcovi Okresného súdu K , Mgr. G. F. pre skutok, že vo veciach Okresného súdu K , sp. zn. 38 Cb 220/2004 a 38 Cb 182/2005, ktoré mu boli pridelené, konal a rozhodoval so značnými prieťahmi. Uvedeným konaním sa podľa návrhu mal dopustiť zavineného nesplnenia povinností súdci, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti pri rozhodovaní a o jeho úsilí ukončiť súdne konanie bez zbytočných prieťahov, čím mal spáchať disciplinárne previnenie podľa ust. § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o súdoch a príslušiacich v znení neskorších predpisov.

Z pripojeného spisu Okresného súdu K , Spr. 56/2007, disciplinárny súd zistil, že dňa 7. marca 2007 účastník konania doručil predsedovi Okresného súdu K stážnosť na prieťahy v konaní vo veci sp. zn. 38 Cb 220/2004, ktorá bola pridelená súdcovi Mgr. G. F. Predseda Okresného súdu K listom zo dňa 29. marca 2007 odpovedal na podanú stážnosť a konštatoval, že táto bola dôvodná. Vo svojej odpovedi uviedol, že prešetrením zistil, že stážnosť je dôvodná a konajúceho súdca upozornil na povinnosť konať bez zbytočných prieťahov. Táto skutočnosť vyplýva aj z upozornenia zo dňa 29. marca 2007, ktoré adresoval a bolo doručené súdcovi Mgr. G. F .

Z pripojeného spisu Okresného súdu K , Spr. 23127/2006, disciplinárny súd ďalej zistil, že dňa 18. júla 2006 účastník konania doručil predsedovi Okresného súdu K stážnosť na prieťahy v konaní vo veci, sp. zn. 38 Cb 182/2005, ktorá bola pridelená súdcovi Mgr. G. F . Predseda Okresného súdu K listom zo dňa

11. augusta 2006 odpovedal na podanú sťažnosť a konštatoval, že táto nie je dôvodná. Vo svojej odpovedi okrem iného uviedol, že prešetrením zistil, že konanie súdu je efektívne a smeruje k ukončeniu veci. Podľa účinkov prijatých opatrení by sa mala dĺžka predmetného súdneho konania skracovať".

Z fotokópie spisu Ústavného súdu, sp. zn. II. ÚS 29/08, disciplinárny súd zistil, že o ústavnej sťažnosti účastníka vo veci vedenej na Okresnom súde K pod sp. zn. 38 Cb 220/2004, Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodoval nálezom zo dňa 6. marca 2008, ktorý bol obom účastníkom konania doručený dňa 14. apríla 2008.

Z fotokópie spisu Ústavného súdu, sp. zn. III. ÚS 29/08, disciplinárny súd zistil, že o ústavnej sťažnosti účastníka vo veci vedenej na Okresnom súde K pod sp. zn. 38 Cb 182/2005, Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodoval nálezom zo dňa 15. apríla 2008, ktorý bol predsedovi Okresného súdu K ako účastníkovi konania doručený dňa 6. júna 2008.

K uvedeným ústavným sťažnostiam predseda Okresného súdu K podal dňa 4. februára 2008 na základe výzvy Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrenia.

Podľa § 120 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok, môže oprávnený orgán označiť jeho spáchanie najneskôr do jedného roka odo dňa jeho spáchania.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008, na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu (Trestný poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

Podľa § 63 ods. 4 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len Trestný poriadok), lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala

udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

Podľa § 63 ods. 6 písm. a/ Trestného poriadku, lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote podané na pošte a adresované súdu, prokurátorovi alebo policajtovi, u ktorého sa má podať alebo ktorý má vo veci rozhodnúť.

Podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušníkoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008, disciplinárny senát bez ústneho pojednávania konanie zastaví, ak bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný oneskorene alebo vzatý späť.

Podľa § 129 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušníkoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008, disciplinárny senát zastaví disciplinárne konanie, ak vyjde najavo niekterý z dôvodov zastavenia uvedených v § 124 pri ústnom pojednávaní.

Orgán oprávnený na podanie návrhu na disciplinárne konanie zistuje skutkový stav na základe určitého podnetu, ktorým je napr. sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z., konanie pred Ústavným súdom o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a pod.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 120 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušníkoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008 vyplýva, že návrh na začatie disciplinárneho konania musí byť podaný najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia.

Uvedená šesťmesačná lehota je lehotou zákonnou, z čoho plynie, že jej zachovanie je súd povinný skúmať z úradnej povinnosti. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že predseda Okresného súdu K. bol na prieťahy v konaniach upozorený sťažnosťami účastníka konania v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov zo dňa 7. marca 2007 a zo dňa 18. júla 2006, na ktoré reagoval

listami zo dňa 29. marca 2007 a zo dňa 11. augusta 2006, kde v prvom prípade zároveň upozornil súdca na prieťahy v konaní.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že orgán oprávnený na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania zistil skutkový stav na základe konkrétnego podnetu – stážnosti podaných účastníkom konania v predmetných veciach Okresného súdu K , sp. zn. 38 Cb 220/2004 a sp. zn. 38 Cb 182/2005.

Dikciu zákona „ked‘ sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení“ nemožno chápať tak, že plynutie zákonnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania začína až dňom, kedy bola subjektu (oprávnenému orgánu) oficiálne podaná správa o predmetnej skutočnosti (t. j. v danom prípade doručený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 332/07 a sp. zn. II. ÚS 29/08), pretože tým by sa stal počiatok plynutia premlčacej lehoty nutne stal vecou náhody. Za začiatok plynutia lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania je naopak nutné považovať už okamih zistenia predmetnej skutočnosti oprávneným orgánom (t. j. v danom prípade predsedom Okresného súdu K), a to bez akejkoľvek závislosti na čase doručenia rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavných stážnostiach účastníka v predmetných konaniach.

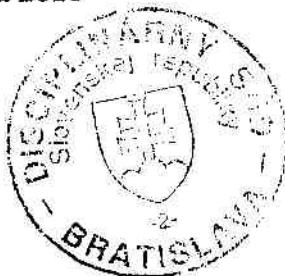
Zákonná subjektívna lehota tak začala plynúť už okamihom, kedy sa predseda Okresného súdu K o prieťahoch v konaní dozvedel, t. j. v danom prípade v mesiaci marec 2007, resp. júl 2006. Najneskôr sa tak však muselo stať dňa 4. februára 2008, kedy vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 29/08 a sp. zn. III. ÚS 332/07 podal oprávnený orgán, teda predseda Okresného súdu K , vyjadrenia k ústavným stážnostiam na základe výzvy Ústavného súdu Slovenskej republiky. Na tejto skutočnosti nič nemení stanovisko predsedu súdu zaujaté vo vyjadreniach, v ktorých navrhlo, aby Ústavný súd Slovenskej republiky ústavným stážnostiam nevyhovel. Aj v prípade akceptovania skutočnosti, že premlčacia lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania súdca začala plynúť až doručením rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky predsedovi Okresnému súdu K , (t. j. 14. apríla 2008), subjektívna lehota na podanie návrhu na disciplinárne konanie uplynula najneskôr 14. októbra 2008, pretože konanie súdca je v návrhu kvalifikované ako jeden skutok.

K uplynutiu šesťmesačnej premlčacej lehoty však došlo podľa názoru disciplinárneho súdu najneskôr dňa 4. augusta 2008 a disciplinárny súd dospel k záveru, že vznesená námietka oneskorenosti podaného návrhu je opodstatnená.

Disciplinárny súd je preto toho názoru, že vo veciach v návrhu uvedených došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty pre podanie návrhu na disciplinárne konanie ešte pred jeho podaním, z tohto dôvodu je zrejmé, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene, a preto musel disciplinárny súd v zmysle § 129 ods. 6 v spojení s § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, disciplinárne konanie proti súdcovi zastaviť.

Poučenie: **Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.**

V Bratislave dňa 24. novembra 2010

**JUDr. Štefan Lesnák, v.r.
predseda disciplinárneho senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Dagmar Malinková".